

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς 4ε. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τίς ἡ πρὸς τὴν Τουρκίαν νῦν
τηρητέα πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος). — Μι-
κρά Ἀσία (ἡ νῆσος Σύμη). — Μακεδονία
(στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῶν σχο-
λείων τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης). — Θράκη
(τὰ αὐτῶν τῶν Βουλγάρων τελούμενα.
Μητροπολιτῶν Ἑλλήνων). — Τί
πρέπει νὰ διδασθῶμεν ἐκ τῆς διεθνούς ἐν
Ἀθήναις ἐκθέσεως. — Ἀπολογία δυτικοῦ
κληρικοῦ διὰ τὸ ζήτημα τῶν Περσικῶν.
— Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι.
— Δυτικὴ Μακεδονία (αἱ ἐκπαιδευτικαὶ
αὐτῆς ἀνάγκαι). — Τελευταῖαι ἐιδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 24 Ἰουλίου 1903.

Ἐιρηνικώτερα, τοῦτ' ἔστιν ἀπατηλότερα εἶ-
ναι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τὰ αὐθεντικὴν
ἀξιοῦντα πιστὴν ἀγγέλματα περὶ τῶν τουρκο-
βουλγαρικῶν σχέσεων καὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ
καταστάσεως. Ἡ Τουρκία κατ' αὐτὰ μονοφυ-
λῶν τῶν διαταγῶν περὶ ἀπολύσεως τῶν
ἐκ τῆς Μακεδονίας συγκεντρωθέντων ἐρέδρων,
τὸ ὑπουργεῖον δὲ Πετρώφ κατεσίγασε τὴν φι-
λοπόλειον ὁρμὴν τῶν τε ὁπαδῶν τοῦ παρα-
δόξου καθηγητοῦ Μιχαηλιδάκη καὶ τῶν ἀν-
υπομονούντων νὰ διασταυρώσῃ τὰ ξίφη των
πρὸς τοὺς Τούρκους ἀξιωματικῶν τοῦ βουλ-
γαρικοῦ στρατοῦ, ὧν πλείστοι, οἱ ὑπερβάντες
τοὺς ἀπὸ τῆς πεντηκοστῆς ἔτος τῆς ἡλικίας
των, φέρουσιν ἐπὶ νωποὺς ἐπὶ τῆς ῥάγας τῶν
τοῦ τύπου τῶν μαστιγώσεων τῶν Τούρκων.
Πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἔκπυτον δεχόμενοι ὡς
εὐάρεστα φιλοδορήματα τὰς μαστιγώσεις ταύ-
τας, πεθαμένῃν εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς των
ἔχοντες καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάνησιν τῆς βουλ-
γαρικῆς πατρίδος, ἀγόγγυστοι μέχρι ἀναισθη-
σίας καὶ ταπεινοὶ μέχρι ἀποκτηνώσεως νῦν
ἀλλοτρίους καὶ θρασύτατοι ζητοῦσι νὰ πνίξωσιν
ἐν τῇ ὕδατι τοῦ Αἰγαίου καὶ Τούρκους καὶ
Ἑλληνας, πρὸ πάντων δὲ τούτους!

Ἄλλ' εἶναι ἀληθὴ ταῦτα! Οὐδὲ τὸ πα-
ράπαν.

Ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἡσυχία δὲν εἶναι πλήρης.
Αὕτη δὲ ἡ σχετικὴ ἐλλάττωσις τῶν κακουρ-
γιῶν καὶ τῶν ἀνηκουστικῶν βδελυριῶν, ἃς δια-
πράττουσιν ἄνθρωποι ἀνυμνοῦμενοι ὡς ἥρωες
ὑπὸ τῶν Πρεζανσέ καὶ Σκ, δὲν ἐλέγχει πρό-
σόν τινα τῆς αἰδοῦς ἐν τῇ ψυχῇ τῶν Βουλ-
γάρων ἡ σκόπιμον ἔργον τῆς ἐπισήμου πολι-
τικῆς τῆς Βουλγαρίας, ἀλλ' ὁφείλεται ἀπλού-
στα εἰς πρωτοφανῆ παρὰ τοῖς Τούρκοις συ-
στηματικὴν τῆς ἀμειλίχτου καταδιώξεως
τῶν ἐγγληματικῶν συμμοριῶν. Φαίνεται δὲ,
ὅτι καὶ τῶν τοιούτων ἡρώων ἡ παραγωγὴ μει-
οῦται, ὅταν ἐφαρμόζεται κατ' αὐτὸν τοῦ βρι-
σμοῦ τὸ δρέπανον, ἄδικον δὲ θὰ εἶναι νὰ μὴ
ἀναγνωρίσῃς εἰς τοὺς Τούρκους, ὅτι ἀπεδεί-
χθησαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου φιλοπονῶντατοι
ἄριστοι.

Ἄλλ' οὐχ ἥττον παρὰ πάντα ταῦτα αἱ συγ-
κρούσεις ἐξακολουθοῦσι καὶ περ σποραδικώτε-
ραι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐνιαχοῦ τῶν πρὸς τὰ
βουλγαρικὰ σύνορα ὀλίγων βουλγαροφώνων
διαμερισμάτων τῆς Θράκης, αἱ ληστεῖαι δὲν
ἐπαύσαν οὐσαί ἐν ἐνεργείᾳ, οἱ κατ' ἀόλπου
χριστιανῶν, ὧ φιλειλεύθεροι Γάλλοι δημοσι-
γράφοι καὶ πολιτευταῖ, φόνου δὲν ἀνεστάλη-
σαν τὸ παράπαν καὶ ἡ συλλογὴ λύτρων ἐξ
αἰχμαλωσίας χριστιανῶν ἀποτελεῖ ἓνα τῶν
ἀστερευτῶν πόρων τῶν πρωτοτύπων τούτων
ἐλευθερωτῶν. Ἄλλ' οὐδὲ ταῦτα θὰ ἦσαν ἱκανά,
ὅπως πείσωσιν ἡμᾶς, ὅτι ἡκιστα εἰλικρινὴς
καὶ φιλαλήθης εἶναι ἡ πηγὴ τῶν ἀνωτέρω
ἀγγελμάτων, ἐὰν μὴ παγκοίνως γνωστὸν
ᾖ, ὅτι ἡ τοιαύτη κακοποιὸς κίνησις ἐν Μα-
κεδονίᾳ καὶ Θράκῃ τὰ ἐλαττήρια αὐτῆς ἔχει ἐν
Βουλγαρίᾳ καὶ ὅτι ἐκεῖθεν ἀποστέλλονται αἱ
βόμβαι, ἐκεῖθεν τὰ φυσίγγια καὶ τὰ ὅπλα,
ἀτινα συχνὰ κλέπτονται ὅθεν παρὰ τῶν δη-
μοσίων ἀποθηκῶν, ὅτι ἐκεῖθεν ἀνανεύονται τὰ
ἐπιτελεῖα τῶν συμμοριῶν. Κατὰ τὴν στιγμὴν

μάλιστα ταύτην, καθ' ἣν γράφομεν, ἀξιοπι-
στοτάτη πληροφορία, ὅτι ἐπερίφημος συνταγ-
ματάρχης Γιαγκῶφ εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὴν
Μακεδονίαν ἄγων διακοσίους ἥρωας τοῦ ἀρχι-
συντάκτου τοῦ γαλλικοῦ «Χρόνου» Πρεζανσέ
καὶ εἰς Καστοριαν κατευθυνόμενος, ὅπως ἐλευ-
θερώσῃ τοὺς Ἑλλήνας κατοίκους τῆς ἐπαρ-
χίας ταύτης ἀπὸ τοῦ δυσβαστάκτου βάρους τῆς
ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας καὶ πολλῆς καὶ τῆς
τιμῆς αὐτῆς, καθιστᾷ ἀνεπίδεκτον ἀμφισβη-
τήσεως, ὅτι ὁμαλὴ δὲν εἶναι ἡ κατάστασις τῶν
πραγμάτων.

Ἄλλ' ἡ βουλγαρικὴ πολιτικὴ εἶναι δυσπό-
στατος. Ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Σαράφωφ
καὶ τοῦ Μιχαηλιδάκη, ἀλλ' ἐκπροσωπεῖται
καὶ ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, πρό-
σφατος δὲ ἐπίσημος καὶ ἀπροκάλυπτος καὶ
ἐναντίον αὐτῶν τῶν νόμων τῆς ἡγεμονίας
ἐνεργεία αὐτῆς μόνον εἰς τοὺς κωφούς καὶ
τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς ἐν γένει ἀναισθητοὺς
δύναται νὰ ἀφήσῃ καὶ σκιὰν ἀμφιβολίας, ὅτι
ἡ Βουλγαρία παρασκευάζεται, ὅτι τοῦτο γι-
νώσκει ἄριστα ἡ Τουρκία, ὅτι ὑπὸ τὰ ἀμοι-
βαῖα νενομισμένης ψευδοῦς φιλοφροσύνης με-
διάματα ἐπικυρίαρχου καὶ ὑποτελοῦς συσφί-
γονται ἐκατέρωθεν οἱ ὁδόντες ἐκ μίσους καὶ
ἀνυποστόλου πρὸς ἐκδικήσιν λύσεως. Ποία
δὲ ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς βουλγαρικῆς κυβερ-
νήσεως;

Παρὰ τὴν δικαίαν ἀποστροφὴν, ἣν αἰσθα-
νόμεθα οἱ Ἕλληνες κατὰ τοῦ ἔθνους τούτου,
ὁφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι οἱ πολιτι-
κοὶ αὐτοῦ εἶναι ἀσυγκρίτως πρακτικώτεροι
τῶν ἡμετέρων. Ἐχει καὶ ἡ Βουλγαρία σύν-
ταγμα περίπου ὡς τὸ ἡμέτερον, δὲν ἐπιτρέ-
πεται δὲ κατ' αὐτὸ νὰ δαπανῶνται χρή-
ματα ἄνευ τῆς σχετικῆς ἐν τῷ ἐμφιστήνῳ
προϋπολογισμῷ δαπάνης. Ἄλλ' ὁ προϋπολο-
γισμὸς τοῦ ἔτους τούτου εἶχε ψηφισθῇ ἐν
Βουλγαρίᾳ πρὶν ἢ ἐνταθῶσιν εἰς ὃ νῦν σημει-
οῦται μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας σχέσεις.
Ἄλλ' ἡ βουλγαρικὴ κυβερνήσις κρίνασα ἀναγ-
κασιώτατον τὴν ἀγορὰν νέων ὅπλων καὶ τηλε-
βόλων ἐχρειάζετο χρήματα. Δὲν ἐδίδασκε νὰ
πορισθῇ τὰ χρήματα ταῦτα ἀναστειλάσα δι'
ἀπλοῦ διατάκματος τὴν ἰσχὺν νόμων ἐπιδα-
λόντων ὠρισμένας δαπάνας καὶ νὰ προσρίσῃ
τὰ χρήματα ταῦτα εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν πολε-
μικῶν ἐκείνων ὁργάνων. Εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι
οὐδεὶς ἐκεῖ θὰ ῥῆξῃ τὰς συνήσεις παρ' ἡμῶν
κραυγὰς περὶ καταπατήσεως τοῦ συντάγμα-
τος, διότι ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου πλὴν ἐν
Ἑλλάδι, καὶ ἐν ταύτῃ μόνον ἀπὸ τινος χρό-
νου, κατενόηθη τοῦτο τὸ στοιχειώδες, ὅτι,
προκειμένου ὁπότερον νὰ ἀποθάνῃ τὸ σύνταγμα
ἢ τὸ ἔθνος, ἐνταφιάζεται ἄνευ πολλῶν διατυ-
πώσεων τὸ πρῶτον.

Οὕτως ἔχουσι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς χερσο-
νήσῳ τὰ πράγματα, χερσονήσῳ, ἐν ᾗ εὐρίσκον-
ται οὐδὲν ἄλλο ἢ τὰ σπλάγγνα αὐτὰ τοῦ ἐλ-
ληνισμοῦ. Ἀσήμενος δὲ τοῦτο ἀποδείξει δὲν
εἶναι τὰ ἐπισήμως κυρούμενα προσκλητήρια
εἰς Κωνσταντινούπολιν τοῦ ἡμετέρου βασιλέως.
Ἡ λύσις τῆς καταστάσεως ταύτης μόνον δι'
ἐνὸς μέσου εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἐπι-
τευχθῇ, διὰ τοῦ πολέμου.

Κοινὰ θὰ εἶναι αἱ ἀπώλειαι καὶ Τούρκων
καὶ Ἑλλήνων, ἀν κατ' αὐτὸν ἡττηθῶσιν οἱ
πρῶτοι. Ἄλλ' οὗτοι θὰ ὑποστώσιν μείζονα ἔτι
ζημίαν, διότι θὰ καταλυθῶσιν ἐν Εὐρώπῃ οὐ
μόνον ὡς κράτος, ἀλλὰ καὶ ὡς φυλὴ, ἐν ᾗ
ἡμεῖς οὐδέποτε θὰ πάλωμεν τοῦτο, ὅσας ὅ-
ποτε δὲ καὶ ἂν καταγάγωσιν οἱ Βούλγαροι νί-
κας, ἡ τελικὴ, ἡ νέαν ἱστορικὴν περίοδον χα-
ράττουσα λύσις τοῦ μακεδονικοῦ προβλήματος
θὰ κριθῇ βραδύτερον μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡμῶν
τῶν Ἑλλήνων, ὁ κόσμος δὲ θὰ παραστῇ θεα-
τῆς καὶ κριτῆς τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἀγώνων
ἐκείνων, καθ' οὓς ἀπαξ ἔτι ἡ τυραννικὴ τῶν
Βουλγάρων βαρβαρότης θὰ συντριβῇ ὑπὸ τὴν
πτέρναν τοῦ ἀθανάτου πολιτισμοῦ τῶν Ἑλ-
λήνων.

Τὰς ἐνδεχομένας ταύτας τῶν Τούρκων ζη-
μίας ὀφείλομεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὰς
εἰς αὐτοὺς, νὰ τονίσωμεν δ' αὐτοῖς πόσον ἄφου-
δοί εἶναι αἱ ζημίαι αὐτῶν αὐταί, ἂν ἡμεῖς
θελήσωμεν. Δὲν πρέπει νὰ ἀποκριθῇ ἀπὸ τῶν
Τούρκων, ὅτι ἔχουμεν τελείαν τὴν συνειδήσιν
τῆς ἐνεστώσης ἡμῶν θέσεως ταύτης καὶ ὅτι

τελικὸς ἡμῶν πόθος δὲν εἶναι νὰ ἰδῶμεν μετὰ
τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἥτταν τῶν Βουλγάρων στρε-
φόμενους τοὺς νικηφόρους στρατοὺς τοῦ Σουλ-
τάνου κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Θράκης, τῆς
Μακεδονίας, τῆς Ἡπείρου, τῆς Ἀλβανίας, ἵνα
μόνον τὰς εὐρωπαϊκὰς τῆς Τουρκίας κτήσεις
κατονομάσωμεν. Μόνον τελείως μωροὶ θὰ ἔτρε-
πον τοιαύτην φιλοδοξίαν, εἶναι δὲ ἀρκούντως
εὐφρεῖς οἱ Τούρκοι, ὥστε νὰ μὴ καταγνώσῃσι
τῶν Ἑλλήνων τοιαύτην ἀφροσύνην.

Ἄλλ' ὅπως μὴ ἰδῶμεν διαιωνίζομενας ἐν
ταῖς χώραις ταύταις τὰς διοικητικὰς τῶν Τούρ-
κων μεθόδους ἀπαιτοῦνται ἐγγυήσεις πολὺ
ἀσφαλέστεραι τῶν δι' ἱραδῶδων μεταρρυθμί-
σεων, πολὺ μονιμώτεραι τῶν διαταγῶν ἐνὸς
γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, πολὺ ἐν γένει οὐσιαστι-
κώτεραι καὶ ὁριστικώτεραι, δυνάμεναι νὰ ὠφε-
λήσωσι τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὰς περὶ ἰσσορο-
πίας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ ἀξιώσεις αὐ-
τοῦ ἀνάλογα πρὸς τὰς ζημίας, ἃς θὰ ἀπο-
τρέψῃ ἀπὸ τῶν Τούρκων ἡ ἐνεστώσα αὐτοῦ
οὐδετερότης.

Μόνον ἐπὶ τοιαύτης βάσεως πρέπει νὰ στη-
ρίξῃ ἡ Ἑλλὰς τὰς εἰλικρινεῖς φιλικὰς σχέσεις
αὐτῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ μόνον μετὰ τὴν
ἀκινδύνευτον ἐξασφάλισιν αὐτῆς δύναται νὰ
ἐπιτραπῇ ἡ εἰς τὸ Βυζάντιον μετάβασις τοῦ
βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἡ νῆσος Σύμη.

Γεωγραφία. — Μυθολογία. — Ἱστορία. — Ἡθὴ
καὶ ἔθνη. — Πνευματικὴ κατάστασις. — Πληθυ-
σμός. — Σχολεῖα.

(ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον)

Προνόμια. — Διοικητικὸν σύστημα. —
Ἑλληθυσμός.

Σύλλογοι. — «Αἴγλη». — «Νερεὺς».

Ἡ νῆσος, πλὴν τῆς ὅλης πνευματικῆς κινήσεως,
κέκτεται καὶ ἄριστα κατηρητισμένον Σύλλογον τὴν
«Αἴγλην» ἐκ τοῦ ἀρχαίου τῆς νήσου ὀνόματος,
ἐνταχόμενῃ τῇ σταδιοδρομίᾳ ἐπ' αἰσίοις ἡδὴ δια-
νύσαντα καὶ κεκτμένον ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ ἐφό-
δια μακραιωνος εἰσέτι βίου. Ἐν αὐτῇ εὐρηται πλου-
σία ἐγκυκλοπαιδικὴ Βιβλιοθήκη καὶ τὰ σπουδαί-
τερα Ἑλληνικά τε καὶ ξένα ἡμερήσια καὶ περιοδικὰ
τοῦ τύπου ὄργανα. Ἐκεῖ συναντᾶται καθ' ἐκάστην
ἡ ἀριστοκρατία τοῦ πνεύματος μελετῶσα, διασκε-
πτομένη καὶ συζητοῦσα τὸ τῆς πατρίδος συμφέ-
ρον, καθ' ὅσον τοῦτο παραλάσσει κατὰ τὰς ὑπο-
δείξεις καὶ νέας ἀνάγκας, ἃς συνεπάγεται ἡ μετ'
ἡλεκτρικῆς ταχύτητος βραδύτης πρὸδος.

Καίτοι δὲ ἡ ἡθικοθρησκευτικὴ τῶν κατοίκων δια-
πλασις τυγχάνει ζηλωτῇ, διότι ἐκτός ἐλαχίστων
καὶ πάντῃ ἀσημάτων διεικμητισμῶν, οὗς κατ'
ἀνάγκην προκαλεῖ ὁ πολυκύματος βωτικὸς ἀ-
γών, εὐτυχῶς δ' εἰς λόγους μόνον περιοριζομένων,
οὐτε φόνου, οὐτε ἀναιρέσεις ἢ ἀπάειραι τούτων,
ἀλλ' οὐδὲ κλοπαὶ λαμβάνουσιν χώραν, αἰσθημάτων δ'
οἰκογενειακῆς τιμῆς καὶ φίλων εἰν ἰσχυρῶς παρ'
ἅπανι ἀνεπτυγμένα καὶ ἀμοιβαίως σεβαστά, ἐν
τούτοις ἀπὸ διατίας ἡδὴ ἰδρυθῇ καὶ ἑταῖρος Λαϊκὸς
Σύλλογος ὁ «Νερεὺς», τὴν ἐμπέδωσιν τῶν ἡθι-
κοθρησκευτικῶν αἰσθημάτων παρὰ τῷ λαῷ ἀποσκο-
πῶν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω μόρφωσιν τοῦ κα-
τωτέρου κλήρου δι' ἐσπερίων διαλέξεων καὶ ἐπι-
καιρῶν ἀναγνωσμάτων.

Ἐν τῷ συλλόγῳ «Αἴγλη» ὑπάρχει καὶ εὐ-
πρόσωπον νομισματολογικὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν Μου-
σεῖον, κατεστημένον ταῖς ἀρκούντις ἐνεργείαις καὶ θυ-
σίαις οὐ σμικραῖς τοῦ βεκτητοῦ λογίου καὶ γραμμα-
τέως τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς κ. Δημοσθένους Χα-
βιαρά.

Δρακὲς τῆς Συμαϊκῆς νεολαίας.

Ἡδὴ καὶ ἡ ὀρεγρὰ τῆς νήσου νεότης ἡ ἀρίστα
γινώσκουσα νὰ συνδυάξῃ τὸν Κερδὸν μετὰ τοῦ
Λογίου Ἑρμοῦ μὴ ἀρκουμένη εἰς μόναν τὰς τῆς
Δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑπὲρ τοῦ κοινῶ καλοῦ ἐνεργείας,
συνηθὴ ἐν ἀδελφικῇ συμποσίᾳ εἰς σωματεῖον, ὅπερ
διὰ συνδρομῶν τῶν μελῶν του, ὅτε μὲν διὰ μέσου
ἀποτόμων βουνῶν τὰ ὅποια ἐκβραχίει κατασκευά-
ζει ὠραίας ἐξοχικὰς ὁδοὺς, ὅτε δὲ ἐξοχικὰ μονί-
δρια καλλωπίζει μεταβάλλουσα αὐτὰ διὰ δεινὰ
φυτεῶν εἰς κοινὰς ἐξοχικὰς διαμονάς, ἀρτί δ' ἐ-
περάτωσε λαμπρὰν θεάτρου οἰκοδομήν, ἐν ᾗ ὑπὸ
Συμαίων ἐρασιτεχνῶν ἤρσιον διδόμενα παραστά-
σεις ἔργων ἐθνικῶν χάριν ψυχαγωγίας καὶ ἐποικο-
δομητικῆς τοῦ λαοῦ διδασκαλίας. Τὰ ἄξιον δὲ θαυ-
μασμοῦ εἶναι, ὅτι ὁ σκηνοδότης διάκοσμος ἐν καλλι-
τεχνικώτατῃ φιλοκαλίᾳ καὶ καλλιισθητῶ φαντασίᾳ
ἐφιλοτεχνήθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν ὑπὸ Συμαίου
ἐρασιτέχνου διδασκτοῦς τὰ Νομικά. Τώρα δὲ τὸ φι-
λοπρόδον τοῦτο σωματεῖον προβαίνει εἰς τὴν σύ-
στασιν γενικοῦ τοῦ τόπου Γυμναστηρίου ἀνεξαρτή-
του τοῦ τῶν Σχολῶν, εἰς ὃ δὲ θὰ κληθῇ ἰδιαί-
τερος καθηγητὴς τῆς γυμναστικῆς, ἵνα διδάσκῃ
τοὺς νεαροὺς πολίτας. Περιττὸν νὰ ἐξάρω τὰ ἐκ
τοῦ μέτρου τούτου τοῖς πολίταις ὑπὸ ἐποψίν σωμα-
τικῆς εὐεξίας προκύψοντα ὠφελήματα καὶ ἀποδόσω
τὸν προσήκοντα ἔπαινον εἰς τοὺς συλλαβόντας τὴν
ἀρίστην καὶ πρακτικώτατην ταύτην ιδέαν, ἥτις δσον-
οῦπω πραγματοποιεῖται.

Κοινωνικοὶ εὐεργεταί.

Ἄλλ' οὐδὲ ὑπὸ ἐποψίν εὐεργετῶν καθυστέρησεν
ἡ νῆσος Σύμη, διότι ἡ ὕψις νὰ ἐκθέρῃ εἰς τοὺς
κόλπους τῆς τέκνα εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἀτινα εἶ-
χον τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὴν σε-
λασφόρον τῆς εὐπορίας πυκνὴν Ἑλληνικὴν γάλαγγα.
Τοιαῦτα ὑπέροχα τέκνα, τῶν ὁποίων τὴν φωτ-
αυγὴ μνήμην ἀκολουθεῖ αἰδώς ἡ εὐγνωμοσύνη
τῶν πολιτῶν ὑπῆρξαν οἱ αἰδιόμοι Κυριακοὶ Σαλα-
χούρης, Γεώργιος Ἰωαννίδης καὶ Ἰωάννης Κατρίδης,
ἐκ δὲ τῶν ἐπιζώντων ἡ πατριαρχικὴ τῶν Πετριδῶν
οἰκογένεια.

Καὶ οἱ μὲν ἀποβιώσαντες εὐεργεταί τῆς Κοινό-
τητος ἐπρόκεισαν τὴν νῆσον διὰ διαφόρων φιλα-
θρωπικῶν ἔργων καὶ ἰδίως σχολείων, πρὸ παντὸς
δ' ὁ Γεώργιος Ἰωαννίδης ἐδωρήσατο διὰ διαθήκης
τοῦ ὁλόκληρον τὴν τε κινήτην καὶ κίνητην περι-
ουσίαν του εἰς πλὴν τῶν 100,000 δραχμῶν χρο-
σῶν ἀνερχομένην δι' ἐκπαιδευτικούς σκοποὺς καὶ ἰδίᾳ
τῆς θηλείας νεότητος.

Ἡ δὲ οἰκογένεια Πετριδῶν οὐ μόνον ἐπρόκεισε
διὰ λαμπροῦ ἀρρεναγωγείου καὶ διαφόρων ἄλλων
ἐξωραϊστικῶν τῆς πόλεως ἔργων, ἀλλ' εἰσέτι ἐξ-
ακολουθεῖ προικίζουσα τὴν πατρίδα διὰ διαφόρων
κοινωνικῶν ἔργων. Ἐσχάτως μελλοῦσα ὁ ἐν Λον-
δίῳ ἐγκατεστημένος Δημήτριος Πετριδῆς προσέφε-
ρεν εἰς τὴν Κοινότητα 60 λίρας Ἀγγλικῆς ἐτησίως,
τὴν δὲ συνδρομὴν ταύτην θὰ συνεχίσῃ ἐπὶ μίαν τρι-
ετίαν, ἐπὶ τῷ ὅρῳ, ἵνα ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ τὴν προσδω-
ν ἱεροκύρηκα, ὅστις νὰ διδάσκῃ τὰ θρησκευτικὰ εἰς
τὸ ἡμιγυμνάσιον καὶ τὸ Σχολαρχεῖον, καὶ ἐκ περι-
τροπῆς νὰ κηρύττῃ τὸν Θεῖον λόγον εἰς τοὺς ἱεροὺς
ναοὺς ἢ εὐεργετικὴν προσφοράν τοῦ μετ' εὐγνωμο-
σύνης καὶ εὐχαριστιῶν γενομένη ἀποδεκτῇ, ἥρξατο
ἐφαρμοζομένη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ληγοντος ἡδὴ σχο-
λικοῦ ἔτους.

(Ἀκολουθεῖ).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῶν ἐν τῷ
νομῷ Θεσσαλονίκῃ ἐκπαιδευτηρίων
ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ φυλῶν.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ
19 Ἰουλίου 1903 τὰ ἐπόμενα:

«Τὸ τουρκικὸν ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπα-
ιδεύσεως ἐδημοσίωσεν προσφάτως ἐπιστημονικὰ στατι-
στικὴν τῆς κατὰ τὸ 1902—1903 ἐκπαιδευτικῆς
κινήσεως ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκῃς πάντων τῶν
φυλῶν, ὅσα οἰκοῦσι τὴν χώραν ταύτην. Τὸν πίνακα
τούτον ἀποστέλλομεν ὑμῖν, ὅπως διὰ τοῦ «Ἀγῶ-
νος» ἀναγνώθῃ ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου καὶ σχημα-
τίσῃ τοῦτο ἀκριβὲς γνῶμιν περὶ τῆς ἰσχύος ἐκάστης
ἐν τῷ μεγάλῳ πούτῳ νομῷ φυλῆς.
Ὁ πίναξ οὗτος ἔχει οὕτως:

Σχολεῖα	Διδάσκαλοι	Μαθηταί
Τουρκικά	977	1305
Ἑλληνικά	412	756
Βουλγαρικά	294	14647
Ἰσραηλιτικά	67	7584
Καθολικά	12	693
Σερβικά	17	798
Ρωμανικά	13	606
	1792	2922
		95215

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν μαθητῶν τούτων οἱ μὲν
66,790 εἶναι μαθηταί, αἱ δὲ 28,425 μαθήτριαι. Ἐν

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π.Δ. Σακελλαρίου